

Credo

Min vän från Asien har magiska krafter, han plockar ett blått blad från det unga feberträdet
Och tittar på det, samlar och tystar
Guden i sitt medvetande, skapar ett hav som är verkligare än havet: den salta, faktiska,
Förfärande närvaron, vattnets krafter.
Han tror att inget är verkligt utom det vi skapar. Jag har mer ödmjukt funnit i mitt blod,
Alstrat väster om Kaukasus, en hårdare mysticism.
Mångfald finns i mitt medvetande men jag tror att havet i hjärnskålen bara
Är hjärnskålens hav: därute finns havet;
Vattnet är vattnet, klippan är stenen, blixtnikt och chockartat kommer verkligheten. Medvetandet
Passerar, ögonen stängs, anden är en episod;
Tingens skönhet föddes före ögon och självtillräckligt; den hjärtslitande skönheten
Kommer att förbli när inget hjärta finns som kan slitas itu av den.